

[Horn.]

vi alle sammen må være interesseret i. Det er disse synspunkter, som gør, at sporene skræmmer ved den form, man har valgt.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne understrege over for det høje ting og måske ikke mindst over for befolkningen i almindelighed, at nu må man være klar over, at når vi nu forhåbentlig træffer den fornuftige beslutning at gennemføre dette forslag — om end måske ikke helt i den form, det har — så fanger bordet. Bordet fanger på den måde, at ministeren så må køre videre med planlægningen, herunder finansieringsplanerne, for at vi kan komme i gang med at flytte Kastrup lufthavn over på Saltholm. Det er en ganske anselig investering, ja, vel den største investering, det danske samfund nogen sinde har gjort. Man kan måske, når man tænker på de store broanlæg i 1930'erne, sige, at set i forhold til den daværende nationalindkomst er dette ikke større, men med den situation, vi og en række andre europæiske lande befinder sig i, er det en overordentlig stor byrde, denne lille nation påtager sig. Det forudsætter, at denne nation har vilje til at præstere den indsats her, som er nødvendig for, at Øresundsområdet kan blive det, jeg i sin tid har karakteriseret det som: et kraftcenter i konkurrence med de andre store kraftcentre, som findes.

En anden ting, vi må være klar over, er, at luftfartselskabet SAS og de fremmede luftfartselskaber, som kommer i vor lufthavn, må vide, om denne lufthavn kommer, og hvornår den kommer.

En tredje ting, som jeg ikke vil undlade at understrege, er, at erhvervslivet, og her tænker jeg i første række på de mange erhverv, som skal involveres i at anlægge denne lufthavn, også må have en rimelig tid til at forberede sig på at kunne være med i det. De fleste er nok klar over, at henimod 50 pct. af den maskinpark, som der er ofret millioner og atter millioner på i store virksomheder, som giver sig af med anlægsarbejder, står ledig i dette øjeblik og trues med yderligere ledighed — altså en investering, som vi får en meget ringe forrentning af i øjeblikket og fremover.

Vi må også være klar over, at denne situation gør, at erhvervslivet er dårligt stillet i konkurrencen over for de øvrige lande, som vi konkurrerer med på dette specielle om-

råde. Eller sagt på en kortere måde: det drejer sig om ved en så stor opgave som denne, at vi nu får tilrettelagt dels en arbejdsplan, dels en finansieringsplan, som meget nøje følger anlægsplanen, forstået på den måde, at når vi går i gang med det, kan der ikke være tale om anlægsstop eller andre ting, som generer dette anlæg. Det er af en sådan størrelsesorden, at det vil være galmandsværk, hvis vi ikke sætter alt ind på at gennemføre det i det øjeblik, vi går i gang med det. Den danske befolkning bør skrive sig bag øret, at det koster en anstrengelse, når dette skal laves på en tid, hvor vi også har en lang række andre opgaver at gennemføre under de økonomiske forhold, vi har.

Vi har også et andet problem, som vel bør berøres i denne forbindelse, og det er overlevelseshvesteringerne i Kastrup, som vi udmærket ved er store, uanset hvad vi gør. Det er en af de ting, som jeg både før og under min ministertid var og stadig væk er meget optaget af. Hvis vi kan gøre noget til at begrænse investeringerne i Kastrup ved tidligere at komme på Saltholm, bør vi gøre det. Jeg må erkende, at det resultat, som arbejdsgruppen er kommet til, og den opstilling, der er foretaget i hvidbogen, synes at være meget realistisk, men jeg havde ikke noget imod, om vi i trafikudvalget og forhåbentlig med ministerens bistand yderligere kiggede lidt på dette forhold, for det er jo en situation, som ikke er så ligetil.

Jeg har nu hørt det spørgsmål oplæst, hr. Aksel Larsen har stillet med hensyn til investeringerne i bane 12-30, og det er måske i nogen grad at foregribe det svar, som ministeren skal give, når jeg nu siger, at vi naturligvis i høj grad er opmærksom på disse overlevelseshvesteringer, men også må tage hensyn til alle de støjproblemer og andre problemer, der kan være. Men der er én ting, som er meget afgørende for mig personlig ud fra mine erfaringer, og det er, at vi ikke kan bringe det storkøbenhavnske områdes lufthavn i den situation, at den ikke er fuld funktionsdygtig over for et hvilket som helst fly, der måtte ønske at lande eller starte fra Kastrup eller Saltholm. Vi må leve sammen med visse besværligheder i overgangstiden. Der er intet andet at gøre; vi er selvfølgelig indforstået med at begrænse ulemperne i det omfang, det er muligt ad teknisk vej, men vi bør ikke af hen-